

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye'nin en yüksek katma değerli üretim alanlarından biri olan hazır giyim sektörü hem üretim hacmi hem de dış ticaret fazlası açısından ülke ekonomisinin stratejik direklerinden biridir. Ancak son yıllarda sektörde ciddi bir rekabetçilik kaybı yaşandığı, bu durumun hem firmaların mali yapılarında bozulmalara hem de geniş çaplı istihdam kayıplarına yol açtığı gözlenmektedir. 2023 yılında toplam üretim büyüklüğü 26 milyar dolara ulaşan sektör, aynı yıl 19,3 milyar dolarlık ihracat gerçekleştirmiş, 14 milyar dolarlık dış ticaret fazlası yaratmıştır. Ancak son yıllarda hem iç piyasadaki daralma hem de küresel rekabetin artışı nedeniyle sektör derin bir krizle karşı karşıya kalmıştır. Özellikle 2022–2024 yılları arasında yüksek enflasyon, enerji ve kira gibi üretim maliyetlerindeki hızlı artış, krediye erişimde yaşanan sıkışıklık ve ihracatı desteklemeyen kur politikaları, firmaları ciddi bir darboğaza sokmuştur. İhracat rakamları 2024 yılının ilk beş ayında 7 milyar 395 milyon dolar iken 2025 yılında 6 milyar 629 milyon dolara gerilemiştir. Bu gerilemenin %70'lik kısmı rekabetçilikten dolayı yaşanmıştır. Türkiye Giyim Sanayicileri Derneği (TGSD) verilerine göre, 2023 yılı itibarıyla üreticilerin %75'i zarar etmiş veya maliyetlerini karşılayamayacak duruma gelmiştir.

Bu ekonomik zorluklar, CBF Tekstil, MyGlobe, Settriko ve Sunrise Design gibi birçok hazır giyim firmasının konkordato veya iflas başvurusunda bulunmasına yol açmıştır. Örneğin, Diyarbakır Tekstil İhtisas OSB'de 70 fabrikadan 20'si kapanmış, istihdamda %30'un üzerinde kayıp yaşanmıştır. Üretimdeki daralma, toplamda yaklaşık 590 bin kişiye doğrudan istihdam sağlayan sektör için büyük bir risk oluşturmakta; özellikle KOBİ niteliğindeki işletmelerin (%82) üretimi durdurması veya kapasite daraltması, binlerce işçinin ve yan sanayi çalışanının mağdur olmasına neden olmaktadır. TGSD'ye göre, son iki yılda özellikle kadın emeğine dayalı küçük ölçekli atölyelerin %20'si kapanmış; bu durum yerel istihdamda ciddi kayıplar yaratmıştır.

Öte yandan son dönemde Türkiye'deki tekstil üreticileri, yüksek kur ve Mısır'daki işçilik ve diğer maliyetlerin düşüklüğünden dolayı yatırımlarını Mısır'a taşımaktadır. Sektördeki kişiler, Türkiye'de üretim yapmanın maliyet açısından imkansız hale geldiğini, ilk kez hazır giyim sektörünün dış yatırımı, iç yatırımının üç katı olduğunu, istihdam kaybının giderek arttığını, binlerce tekstil şirketinin kapandığını ve küçüldüğünü belirtmekte, sektörün çareyi Mısır'da aradığını ifade etmektedirler. Nitekim 2024 yılında Mısır'ın tekstil ve

konfeksiyon ihracatının 3'te 1'ini Türkiye'den giden firmaların karşıladığı haberlere yansımıştır.

Diğer yandan, hazır giyim sektöründeki bu krizin en önemli sonuçlarından biri, iç göçün hızlanmasıdır. Sektöre bağlı olarak üretim yapılan Mersin, Batman, Şırnak ve Van gibi illerdeki iş gücü, işsizlik ve düşük gelir nedeniyle büyükşehirlere, özellikle İstanbul, Bursa ve Denizli gibi sanayi merkezlerine göç etmektedir. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre, 2022–2024 arasında Batman'dan İstanbul'a göç edenlerin oranı %13, Mersin'den göç edenlerin oranı ise %11 artmıştır. Göç edenlerin büyük kısmı tekstil sektöründe istihdam edilme umuduyla hareket etmekte; ancak çoğu zaman kayıtsız, güvencesiz ve düşük ücretli koşullarda çalışmak zorunda kalmaktadır.

Bu nedenlerle, hazır giyim ve tekstil sektöründe yaşanan maliyet baskısı, istihdam kaybı, ihracatta gerileme ve uluslararası rekabet gücünün zayıflaması gibi yapısal sorunların çok yönlü olarak araştırılması; sektörün mevcut durumunun ekonomik, sosyal ve kurumsal boyutlarıyla analiz edilmesi; ayrıca sürdürülebilir ve rekabetçi bir üretim politikasının oluşturulmasına yönelik kapsamlı çözüm önerilerinin geliştirilmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederiz. **02.07.2025**

Mehmet Emin EKMEN

Mersin Milletvekili

Grup Başkanvekili

ÖZET GEREKÇE

Türkiye'nin en yüksek katma değerli üretim alanlarından biri olan hazır giyim sektörü, hem sanayi içi istihdamın %8,6'sını hem de Türkiye ihracatının yaklaşık %8'ini oluşturarak ülke ekonomisinde stratejik bir öneme sahiptir. Sektörün 2022 yılında 21.2 milyar dolar olan ihracat geliri, dünyada yaşanan gelişmelerin de etkisiyle, 2023 yılında %9 küçülme ile 19.2 milyar dolara düşmüştür. 2024 yılı itibarıyla sektör, 17,9 milyar dolarlık ihracat performansına, 15 milyar dolarlık yatırım hacmine ve yaklaşık 590 bin kişilik doğrudan istihdam kapasitesine rağmen %6,9 ilave daralma yaşamıştır.

Ihracat rakamları, 2024 yılının ilk beş ayında 7 milyar 395 milyon dolar iken 2025 yılında 6 milyar 929 milyon dolara gerilemiş, bu gerilemenin %70'lik kısmı ise rekabetçilikten dolayı yaşanmıştır. Veriler, bu yılın ilk beş ayında geçen yılın tamamında rekabetçilikten kaybedilen miktarın daha üzerinde bir kayıp yaşandığını göstermektedir. Türkiye, büyüyen bir pazarda pazar kaybeder duruma gelmiştir.

Artan enerji ve hammadde maliyetleri, yüksek enflasyon, yüksek faiz ve finansmana erişim güçlükleri, iç piyasadaki daralma ve düşük döviz kuru politikası; sektörün üretim gücünü zayıflatmış, ihracatçıyı rekabet edemez hale getirmiştir. Türkiye Giyim Sanayicileri Derneği (TGSD) tarafından yapılan sektör anketine göre, üretici firmaların %75'i ya zarar etmiş ya da maliyetlerini karşılayamayacak düzeye gelmiştir.

Bu krizin doğrudan sonucu olarak, CBF Tekstil, MyGlobe, Settriko, Sunrise Design gibi öncü markalar konkordato veya iflas başvurusunda bulunmuş; yüzlerce küçük ve orta ölçekli üretici ise üretimi ya durdurmuş ya da kapasite düşürerek iş gücünü azaltmıştır. 2023 yılı itibarıyla sektördeki iflaslar, konkordato başvuruları ve istihdam daralması dikkat çekici düzeye ulaşmıştır.

Yaşanan ekonomik sıkıntılar nedeniyle üreticimiz ya üretim faaliyetine son vermekte ya da üretimini daha uygun yerlerde devam etmektedir. Nitekim, son dönemde Türkiye'deki tekstil üreticileri, yüksek kur ve Mısır'daki işçilik ve diğer maliyetlerin düşüklüğünden dolayı yatırımlarını Mısır'a taşımaktadır. 2024 yılında Mısır'ın tekstil ve konfeksiyon ihracatının 3'te 1'ini Türkiye'den giden firmalar karşıladığı ve bunun giderek arttığı belirtilmektedir.

Öte yandan, Diyarbakır Tekstil İhtisas OSB'de hazır giyim ve tekstil sektöründe yaşanan derin krizin çarpıcı bir örneğini teşkil etmektedir. Diyarbakır Tekstil İhtisas OSB'de 70 fabrikadan 20'si kapanmış, istihdamda %30'un üzerinde kayıp yaşanmıştır. Bölgede faaliyetine devam eden çok sayıda fabrika ise ciddi kapasite düşüşleri yaşamaktadır. Bölge illeri teşviklerinden yeterince yararlanamamaktadır, nitekim son 12 yıllık rakamlara göre 6. Bölge

illerinin tamamının yatırım teşviklerinden sadece yüzde 5 oranında faydalanabildiği belirtilmektedir. Firmalar, yükselen faiz oranları ve kur baskısı nedeniyle üretimi sürdüremez hale gelmiştir.

Diğer yandan, hazır giyim krizinin en çarpıcı sosyal sonuçlarından biri, üretim merkezli illerden büyükşehirlerle doğru yoğunlaşan iç göç dalgasıdır. Özellikle Mersin, Batman, Şırnak, Van, Bitlis gibi illerdeki tekstile dayalı üretim ağlarının daralmasıyla birlikte genç ve kadın emek gücü, işsizlik, düşük gelir ve sosyal güvencesizlik gerekçesiyle İstanbul, Bursa, Denizli, Tekirdağ gibi sanayi kentlerine göç etmeye başlamıştır. TÜİK verilerine göre, 2022–2024 arasında Batman’dan İstanbul’a olan göç %13, Mersin’den olan göç ise %11 oranında artmıştır.

Tüm bu nedenlerle, hazır giyim ve tekstil sektöründe yaşanan maliyet baskısı, istihdam kaybı, ihracatta gerileme ve uluslararası rekabet gücünün zayıflaması gibi yapısal sorunların çok yönlü olarak araştırılması; sektörün mevcut durumunun ekonomik, sosyal ve kurumsal boyutlarıyla analiz edilmesi; ayrıca sürdürülebilir ve rekabetçi bir üretim politikasının oluşturulmasına yönelik kapsamlı çözüm önerilerinin geliştirilmesi elzemdir.

GEREKÇE

Türkiye'nin en yüksek katma değerli üretim alanlarından biri olan hazır giyim sektörü, hem sanayi içi istihdamın %8,6'sını hem de Türkiye ihracatının yaklaşık %8'ini oluşturarak ülke ekonomisinde stratejik bir öneme sahiptir. Sektörün 2022 yılında 21.2 milyar dolar olan ihracat geliri, dünyada yaşanan gelişmelerin de etkisiyle, 2023 yılında %9 küçülme ile 19.2 milyar dolara düşmüştür. 2024 yılı itibarıyla sektör, 17,9 milyar dolarlık ihracat performansına, 15 milyar dolarlık yatırım hacmine ve yaklaşık 590 bin kişilik doğrudan istihdam kapasitesine rağmen %6,9 ilave daralma yaşamıştır. Öte yandan ihracat rakamları, 2024 yılının ilk beş ayında 7 milyar 395 milyon dolar iken 2025 yılında 6 milyar 929 milyon dolara gerilemiş, bu gerilemenin %70'lik kısmı ise rekabetçilikten dolayı yaşanmıştır. Veriler, bu yılın ilk beş ayında geçen yılın tamamında rekabetçilikten kaybedilen miktarın daha üzerinde bir kayıp yaşandığını göstermektedir. Türkiye, büyüyen bir pazarda pazar kaybeder duruma gelmiştir.

Sektör firmalarının maliyet yapısının yaklaşık %60'ını oluşturan temel girdiler üzerindeki yükler (yüksek işçilik maliyetleri, SGK primleri, enerji fiyatları, ham madde ve yardımcı malzemelerdeki yüksek gümrük vergileri), baskılanmış kur politikası ile birleştiğinde, döviz bazlı yüksek maliyet enflasyonuna ve üretici kârlılığının düşmesine neden olmaktadır. Ayrıca finansmana erişim güçlükleri, yüksek faiz oranları ve azalan Eximbank destekleri, sektörün sürdürülebilirliğini tehdit etmektedir.

Bu gelişmeler sonucunda; uluslararası pazarlarda Türk firmalarının rekabet gücü zayıflamakta, KOBİ niteliğindeki firmalar hızla sermaye kaybetmekte, bazıları kapanmakta, işgücü azalmakta; özellikle kadın ve genç istihdamı olumsuz etkilenmekte ve bölgesel kalkınma farkları daha da derinleşmektedir. 2022–2025 yılları arasında küresel ve yerel gelişmelerin etkisiyle hazır giyim sektörü derin bir yapısal krizle karşı karşıyadır. Ayrıca artan enerji ve hammadde maliyetleri, yüksek enflasyon, yüksek faiz ve finansmana erişim güçlükleri, iç piyasadaki daralma ve düşük döviz kuru politikası; sektörün üretim gücünü zayıflatmış, ihracatçıyı rekabet edemez hale getirmiştir. Türkiye Giyim Sanayicileri Derneği (TGSD) tarafından yapılan sektör anketine göre, üretici firmaların %75'i ya zarar etmiş ya da maliyetlerini karşılayamayacak düzeye gelmiştir.

Bu krizin doğrudan sonucu olarak, CBF Tekstil, MyGlobe, Settriko, Sunrise Design gibi öncü markalar konkordato veya iflas başvurusunda bulunmuş; yüzlerce küçük ve orta ölçekli üretici ise üretimi ya durdurmuş ya da kapasite düşürerek iş gücünü azaltmıştır. 2023 yılı itibarıyla sektördeki iflaslar, konkordato başvuruları ve istihdam daralması dikkat çekici düzeye

ulaşmıştır. Nitekim tekstil sektörü, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) verilerine göre en fazla konkordato ilan edilen sektörler arasında yer almaktadır.

TGSD'ye göre, cari işlemler dengesine en yüksek katkıyı sağlayan hazır giyim sektörünün net ihracat katkısı özellikle 2023'ten sonra düşüşe geçmiştir. 2015-2022 döneminde 13,95 milyar dolardan 18,10 milyar dolara çıkan hazır giyim sektörü net ihracat geliri 2023'te 15,40 milyar dolara ve 2024'te 13,95 milyar dolar gerilemiştir. Yaşanan ekonomik sıkıntıların ve ekonomi yönetiminin güven vermemesi nedeniyle üreticimiz ya üretim faaliyetine son vermekte ya da üretimini daha uygun yerlerde devam ettirmektedir. Yüksek enflasyon ve yüksek faiz üreticilerimizin artık üretemeyecek hale gelmesine neden olmuştur.

Yüksek (TÜİK enflasyonunun çok üzerindeki) ücret artışları, işçi maliyetleri üzerindeki yüksek vergi ve SGK yükü, yüksek enerji maliyeti, yüksek enflasyon, yüksek gümrük vergileri (hammadde ve yardımcı malzeme), yüksek faiz / yüksek finansman maliyeti ve baskılanan kur politikası sonucunda firmaların sermayelerini kaybetmeleri ve bilanço yapılarının bozulması, döviz bazlı yüksek maliyet enflasyonu ve sektörde kapanan firmalar ve işgücünde azalma gibi çok ciddi sonuçlar ortaya çıkmıştır.

Mevcut para politikaları ile Türk hazır giyim sektörü sermayesini koruyacak karlılık yaratamıyor. Türk firmaları risk almayan yatırımcının elde ettiği faiz getirisini elde etmek için %18,3 EBIDTA (faiz, vergi, amortisman ve itfa öncesi kâr) ile çalışmak zorunda yurt dışı rakiplerin ise %3,5 EBIDTA ile çalışması yeterli olmaktadır.

Döviz bazlı gider kalemleri toplam maliyetin %40'ını, TL bazlı gider kalemleri de toplam maliyetin %60'ını oluşturmaktadır. Döviz bazlı gider kalemleri; hammadde, boyarmadde ve kimyasallar, aksesuar ve paketleme malzemeleri oluşturmaktadır. TL bazlı gider kalemleri; işçilik giderleri, işçilik giderleri (yemek+servis), genel işletme giderleri (enerji dahil) ve finansman maliyetlerinden oluşmaktadır. Yüksek enerji fiyatları ve faiz politikası nedeniyle oluşan yüksek finansman giderleri TL bazlı giderlerin büyük kısmını oluşturmaktadır.

Üretim maliyetlerinde ki artış nedeniyle; kuzey Afrikalı rakiplerden %44, Uzakdoğulu rakiplerden %60 daha pahalı olduğumuz bir noktadayız. 2022-224 döneminde uygulanan hatalı ekonomi politikalarına bağlı olarak; Türk Lirası'nda yaşanan %30 reel değerlenme neticesinde TÜFE %138, işçilik %249, finansman maliyeti %258, kur %101 artmıştır. Bu bağlamda 2022-2024 yılları arasında maliyet dolar bazında %27 artmıştır.

TGSD'ye göre hazır giyim sektörünün sorunlarının çözülebilmesi için;

- Döviz kuru enflasyonla paralel hareket etmeli ve gerçek değerine getirilmeli ya da ihracatçılara yaptıkları net ihracatın yüzde 10'u kadar döviz dönüşüm desteği verilmesi,

- KOBİ'ler için Tekstil, Hazır Giyim, Deri ve Mobilya sektörleri için çıkarılan çalışan başı 2.500 TL destek, ölçek gözetmeksizin sektörün tüm firmalarına verilmeli.
- İşletmelerin ölçeklerini büyütme teşvik edecek yeni teşvik mekanizmaları oluşturulması,
- Çevrim içi kanallardan çevre ülkelere satış yapılabilmesi için mikro ihracat ve KDV iade süreçleri kolaylaştırılmalı, gümrükleme, nakliye maliyetlerini düşürecek düzenlemeler yapılması,
- Kadınların iş gücüne katılımlarının sağlanması için eşi sosyal güvenlik sistemine dahil olan ve çalışma hayatında olmayanların kadınların SGK primleri 3 yıl boyunca alınmaması,
- Kadınların işgücüne katılımlarının sağlanması için; yerel yönetimlerin ve bakanlıkların her semte, mahalleye kreş yatırımlarını ihtiyaca uygun şekilde yapması sağlanması gerekmektedir.

Nitekim, son dönemde Türkiye'deki tekstil üreticileri, yüksek kur ve Mısır'daki işçilik ve diğer maliyetlerin düşüklüğünden dolayı yatırımlarını Mısır'a taşımaktadır. Sektördeki kişiler, Türkiye'de üretim yapmanın maliyet açısından imkânsız hale geldiğini, ilk kez hazır giyim sektörünün dış yatırımı, iç yatırımının üç katı olduğunu, istihdam kaybının giderek arttığını, binlerce tekstil şirketinin kapandığını ve küçüldüğünü belirtmekte, sektörün çareyi Mısır'da aradığını ifade etmektedirler. 2024 yılında Mısır'ın tekstil ve konfeksiyon ihracatının 3'te 1'ini Türkiye'den giden firmalar karşıladığı ve bunun giderek arttığı belirtilmektedir.

Öte yandan, Diyarbakır Tekstil İhtisas OSB'de hazır giyim ve tekstil sektöründe yaşanan derin krizin çarpıcı bir örneğini teşkil etmektedir. Diyarbakır Tekstil İhtisas OSB'de 70 fabrikadan 20'si kapanmış, istihdamda %30'un üzerinde kayıp yaşanmıştır. Bölgede faaliyetine devam eden çok sayıda fabrika ise ciddi kapasite düşüşleri yaşamaktadır. Bölge illeri teşviklerinden yeterince yararlanamamaktadır, nitekim son 12 yıllık rakamlara göre 6. Bölge illerinin tamamının yatırım teşviklerinden sadece yüzde 5 oranında faydalanabildiği belirtilmektedir. Firmalar, yükselen faiz oranları ve kur baskısı nedeniyle üretimi sürdüremez hale gelmiştir. Diyarbakır Ticaret ve Sanayi Odası (DTSO) Başkanı Mehmet Kaya, tekstil sektöründe yaşanacak işsizliğin, bölgedeki emek ve sermayenin batıya gitmesine neden olacağını belirtmekte ve tekstil gibi, hazır giyim gibi, mobilya sektörü gibi bazı sektörlerin üretici üzerindeki enerji, istihdam yükünün desteklenmesi, sübvansede edilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Diğer yandan, hazır giyim krizinin en çarpıcı sosyal sonuçlarından biri, üretim merkezli illerden büyükşehirlerle doğru yoğunlaşan iç göç dalgasıdır. Özellikle Mersin, Batman, Şırnak, Van, Bitlis gibi illerdeki tekstile dayalı üretim ağlarının daralmasıyla birlikte genç ve kadın emek gücü, işsizlik, düşük gelir ve sosyal güvencesizlik gerekçesiyle İstanbul, Bursa, Denizli, Tekirdağ gibi sanayi kentlerine göç etmeye başlamıştır. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre, 2022–2024 arasında Batman’dan İstanbul’a olan göç %13, Mersin’den olan göç ise %11 oranında artmıştır. Bu göçlerin büyük bölümü genç kadın emekçilerden oluşmakta; bu da hem göç veren kentlerde sosyal dokuya zarar vermekte hem de göç alan kentlerde yeni kırılganlık alanları oluşturmaktadır.

Batman özelinde, kadın emeğine dayalı tekstil atölyelerinin kapanması, yüzlerce kadının ekonomik bağımsızlığını kaybetmesine yol açmıştır. Bu durum, bölgesel kalkınmanın önünde ciddi bir engel oluşturmakta; ailelerin sosyal güvenceden yoksun biçimde yoksulluk döngüsüne sürüklenmesine neden olmaktadır. Mersin’de ise son iki yılda tekstil atölyelerinde kapanma oranı %20’yi aşmış; bu da yerel istihdamın daralmasına ve bölgesel iş gücü kaybına neden olmuştur.

Göç eden yurttaşlarımız büyükşehirlerde çoğunlukla kayıt dışı, düşük ücretli ve güvencesiz koşullarda istihdam edilmekte; bu durum yalnızca bireysel yaşam kalitesini düşürmekle kalmamakta, aynı zamanda barınma, eğitim ve sağlık gibi temel kamu hizmetleri üzerindeki baskıyı da artırmaktadır. Diğer yandan, göç veren bölgelerde iş gücünün azalması, üretimin sektöre uğraması ve yerel ekonomilerin küçülmesi gibi sonuçlara yol açmakta; toplumsal eşitsizlikleri derinleştirmektedir.

Sektörel krizin ihracat performansı üzerindeki olumsuz etkileri de belirginleşmektedir. 2024 yılında hazır giyim ihracatı bir önceki yıla göre %11 oranında gerilemiş; bu durum Türkiye’nin dış ticaret dengesinde de negatif baskı yaratmıştır. Özellikle Avrupa’ya yapılan ihracatta %20’yi aşan daralma yaşanırken, üretici markaların yurtdışı pazarlardaki rekabet gücü zayıflamıştır. Ayrıca düşük kur politikası, yerli üreticiyi ithal ürün karşısında korumasız bırakmış; ithalat 2023’te %15 artarak 3,6 milyar dolara çıkmıştır.

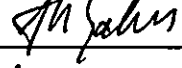
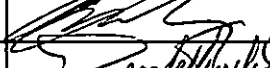
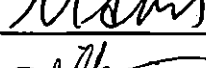
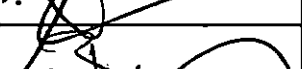
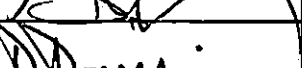
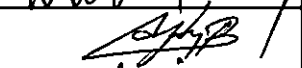
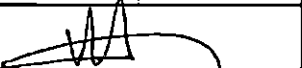
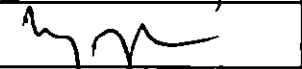
Öte yandan, TGSD verilerine göre, sektörün %97’si KOBİ’lerden oluşmakta; bu firmalar, yüksek faiz, uzun tahsilat süreleri, verimsiz teşvik mekanizmaları ve belirsiz iç talep koşullarında hayatta kalma mücadelesi vermektedir. KOBİ’lerin finansal direncinin zayıflaması, yalnızca üretimi değil, istihdamı ve sosyal güvenliği de doğrudan etkilemektedir.

Tüm bu gelişmeler, hazır giyim sektörünü yalnızca bir sanayi dalı olarak değil; göç, kadın istihdamı, bölgesel kalkınma, sosyal koruma ve dış ticaret gibi çok boyutlu alanlarla doğrudan ilişkili kritik bir sektör olarak yeniden değerlendirme gerekliliğini ortaya

koymaktadır. Bu bağlamda, hazır giyim ve tekstil sektöründe yaşanan yapısal sorunların, sektörel iflasların, finansmana erişim zorluklarının, ihracat kayıplarının ve istihdam üzerindeki etkilerinin; ayrıca bu sorunların tetiklediği iç göçün toplumsal, ekonomik ve bölgesel boyutlarıyla birlikte kapsamlı olarak incelenmesi; sektörün geleceğine yönelik sürdürülebilir, rekabetçi ve sosyal adalet odaklı kamu politikalarının geliştirilmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılması zaruri hâle gelmiştir.

MİLLETVEKİLİ ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
SADULLAH KISACIK	ADANA	
İDRİS ŞAHİN	ANKARA	
MESUT DOĞAN	ANKARA	
SADULLAH ERGİN	ANKARA	
ŞERAFETTİN KILIÇ	ANTALYA	
CEMALETTİN KANİ TORUN	BURSA	
MEHMET ATMACA	BURSA	
SEMA SİLKİN ÜN	DENİZLİ	
ERTUĞRUL KAYA	GAZİANTEP	
NECMETTİN ÇALIŞKAN	HATAY	
BÜLENT KAYA	İSTANBUL	
DOĞAN DEMİR	İSTANBUL	
ELİF ESEN	İSTANBUL	
HASAN KARAL	İSTANBUL	
MEDENİ YILMAZ	İSTANBUL	
MUSTAFA KAYA	İSTANBUL	
BİROL AYDIN	İSTANBUL	
MUSTAFA BİLİCİ	İZMİR	
İRFAN KARATUTLU	KAHRAMANMARAŞ	
MEHMET EMİN EKMEN	MERSİN	
SELÇUK ÖZDAĞ	MUĞLA	
MEHMET KARAMAN	SAMSUN	